

Engangsudgifterne i toldvæsenet ved forslaget gennemførelse vil udgøre ca. 18,5 mio. kr. Det skønnes ikke, at toldvæsenets driftsudgifter vil blive påvirket.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af ændringerne foreslået under nr. 2.

Til nr. 2

Bestemmelserne i § 6 a ændrer reglerne om fradrag i bidraget.

Efter forslaget til § 6 a, stk. 1, får virksomheder med et bidragsgrundlag over 500.000 kr. årligt ligeledes ret til fradrag i bidraget.

Det fastsættes, at fradraget for personligt ejede virksomheder uden ansatte er 6.000 kr. årligt. Det foreslås endvidere, at fradraget reduceres med 2.000 kr. gangt med antallet af fuldtidsbeskæftigede ansatte. Dette medfører, at der ydes et faldende fradrag til virksomheder med indtil 3 ansatte.

I stk. 2 bestemmes det endvidere, at fradraget i bidraget skal ydes løbende. Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 5.

I stk. 3 foreslås det, at fradraget ikke kan overstige virksomhedens bidrag i året. Reglen medfører, at der ikke ydes fradrag til virksomheder, der beregnet på årsbasis har større fradragsberettigede indkøb end bidragspligtigt salg.

Ved § 6 a, stk. 4, foreslås der en bemyndigelse til skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om administrationen af bestemmelserne. Efter den gældende lov beregner toldvæsenet fradraget i bidraget for virksomhederne. Det sker på grundlag af de ATP-bidrag, som virksomhederne har indbetalt. Toldvæsenet omregner ATP-bidraget til fuldtidsbeskæftigede ansatte. Samme fremgangsmåde følges ved beregningen af kompensationsbeløb for arbejdsgivernes udgifter til ATP-bidrag og arbejdsskadeforsikring, der ligeledes ydes pr. fuldtidsbeskæftiget ansat. Omregningen af ATP-bidrag til fuldtidsbeskæftigede ansatte er forbundet med visse afrundingsregler, som følges ved beregningen af såvel fradraget i bidraget som de nævnte kompensationsbeløb. Det er tanken at fastholde disse regler.

Det er endvidere tanken at bestemme, at der skal ske en forholdsmæssig beregning af fradraget for virksomheder, som kun har været i drift en del af året. Der vil endvidere blive fastsat regler om beregning af fradraget for virksomheder inden for landbrug, fiskeri m.v., der ikke har 1. og 2. halvår af kalenderåret

som opgørelsesperiode. Endelig vil det blive fastsat, at fradraget i bidraget for såkaldte »blandede« virksomheder – dvs. virksomheder, der både har momspligtige og momsfrie aktiviteter – skal beregnes løbende kvartalsvis og modregnes i bidraget for den del af virksomheden, der udelukkende har momspligtig omsætning. Dette vil blive fastsat, selv om perioden for opgørelse af bidraget for den ikke-momspligtige del af virksomheden efter reglen foreslået under nr. 7 i § 11 a, stk. 1, er kalenderåret.

I § 6 b, stk. 1, foreslås det, at andre virksomheder end personligt ejede friholdes for bidrag, såfremt bidraget ikke overstiger 2.000 kr. årligt. Det drejer sig f.eks. om selskaber og foreninger.

I stk. 2 og 3 foreslås der indsat regler om, at virksomheder kan afgive en erklæring om, at bidraget ikke vil overstige 2.000 kr. årligt. Virksomheder, der har afgivet erklæring, kan herefter undlade at indgive angivelse. Toldvæsenet skal underrettes, hvis betingelsen for erklæringen ikke længere er opfyldt.

I stk. 4 foreslås indsat en bemyndigelse for skatteministeren til at fastsætte de nærmere regler om administrationen af bestemmelserne i stk. 1–3. Det er tanken at fastsætte regler om, at virksomheder kan få godtgjort allerede indbetalte bidragsbeløb, hvis det senere viser sig, at det skyldige bidragsbeløb ikke kommer til at overstige 2.000 kr. årligt. Det drejer sig om virksomheder på kvartals- eller halvårsafregning, der ikke har afgivet erklæring efter stk. 2.

Til nr. 3

Virksomheder omfattet af bilaget til loven skal beregne bidraget på grundlag af lønsummen. Det drejer sig bl.a. om pengeinstitutter og forsikringsselskaber. Naturalieydelse skal efter gældende regler medregnes i lønsummen. Reglerne foreslås forenklet ved at fastlægge, at naturalier skal medregnes i lønsummen i det omfang, de berettiger til feriegodtgørelse. Naturalieydelse skal herefter medregnes i det omfang, der er tale om et indkomstskattepligtigt vederlag, som lønmodtageren efter arbejdsforholdet har retligt krav på at oppebære. Naturalieydelse, hvis udbetaling udelukkende beror på arbejdsgiverens eget skøn, kan holdes uden for beregningen af lønsummen. Det drejer sig f.eks. om julegaver samt naturalieydelse, som ikke direkte er vederlag for udført arbejde, såsom fortæring m.v.

Efter reglerne i lovens § 8, stk. 1, nr. 1, jf. § 7, stk. 4, omfatter fradragsretten varer og tjenesteydelse, der er belagt med moms, og som virksomheden ville have haft fradragsret for, såfremt den var momspligtig.

Reglerne fører i enkelte tilfælde til urimelige begrænsninger i fradragsretten. Derfor foreslås der i